

Efter vor Opfattelse er Forholdet dette, at for Smaakaarsfolk ville de foreslaaede Ændringer medføre en betydelig Fordyrelse. Jeg har ikke de Beregninger hos mig, saa jeg skal ikke her kunne belægge denne Udtalelse med Tal, men jeg drister mig til at paastaa, at de siden hen nok skulle staa deres Prøve, og at Forholdet er saaledes, som det er fremstillet i vor Betænkning.

Som sagt, saaledes som disse Forslag nu foreligge, se vi os ikke i Stand til at stemme for dem, men ville stemme imod dem.

Konseilspræsidenten (Klaris Berntsen): Da Udfaldet af Afstemningen over det foreliggende Forslag er givet, og min Kollega Finansministeren allerede ved Mødets Begyndelse har givet en klar Fremstilling af, hvad Fællesudvalgets Indstilling gaar ud paa, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger.

Jeg gaar da dristig ud fra, at ethvert Ministerium, hvilken Farve det end har, og hvilket Parti det end maatte være gaaet ud fra, maatte anse det som sin uafviselige Pligt at gøre, hvad det formaade, for at bringe Orden i Statens Finanser, thi saaledes, som det er gaaet i en Række af Aar, kan det ikke vedblive gaa. Ingen kan forsvare, at man hvert Aar ender med et betydeligt Underskud paa Statsregnskabet og søger at dække dette ved midlertidige Laan. Det er uforvarsligt og farligt ikke mindst for et lille Land og under saa urolige og vanskelige politiske Forhold som dem, der nu findes i Europa. Ministeriet har derfor anset det for en af sine fornemste Pligter at bidrage sin gode Del til at faa tilvejebragt Orden i vort Lands Finanser, og jeg hilser det Resultat, der her foreligger, med Glæde og bringer enhver, der har ydet sin Medvirking til dette Resultat, min Tak. Det er vanskeligt at gøre alle tilpas, naar Talen er om at paalægge Skatter; det følger af sig selv, at de Medborgere, som Skatten rammer, vaande sig. Det, der har været Ministeriets Hovedformaal med Hensyn til Skattepaalægene, er, at man har søgt saa retfærdigt og rimeligt som muligt at fordele Skattebyrden paa de forskellige Samfundsklasser. Derfor har man sat det som sit Formaal at til-

vejebringe en forøget Skat paa Indtægt og Formue efter en stigende Skala. Det Punkt har Ministeriet ikke kunnet give efter paa, det har det ikke anset sig for berettiget til. Dernæst har det søgt at beskatte forskellige Forbrugsgenstande, men saadanne, som ikke i Ordets egentlige Forstand kunne siges at være Livsfornødenheder. Min fynske Landsmand, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), beklagede sig over „den fattige Mands Snaps“, som her er ramt. Jeg vil trøste det ærede Medlem med, at, saa vidt jeg skønner, vil den forhøjede Skat kun udgøre 1 Øre pr. Snaps og 1 Øre pr. $\frac{1}{2}$ Bajer. De Folk, der mene, at det er en Livsfornødenhed for dem at drikke Snaps, kunne dog altsaa drikke 100 Snaps, før de komme af med 1 Kr. i Skat. Det være sagt til Beroligelse for det ærede Medlem, værre er det ikke, det, der her sker, og det ærede Medlem vil dog vel ikke paastaa, at det er absolut Livsfornødenhed at drikke Snaps, lige saa lidt som det er en Livsfornødenhed at drikke skattepligtigt Øl. Og endnu mindre kan jeg tænke mig, at det er en Livsfornødenhed at ryge Cigaretter. Disse Ting ere en Luksusartikel for dem, der have Raad til at bruge dem; Skatten paa dem er en Slags frivillig Selybeskatning, og vil man ikke bruge dem, er Skatten ikke paatvungen. Det er en Skat, som de paagældende selv maa overveje, om de have Raad til at betale, men det er ikke en Skat, der hviler paa en absolut Nødvendighedsartikkel. Livsfornødenheder har man undgaaet ved den Beskatning, der her er sat i System.

Det ærede Medlem mente, at det var en Politik, vi havde ført paa bedste Beskub. Det er en Misforstaaelse. Vi have faaet gennemført det, der har været vort Hovedformaal, en forøget Skat paa Formue og Indkomst og paa saadanne Forbrugsgenstande, der ikke kunne siges at være Livsfornødenheder. Naar vi ikke have faaet et saa stort Skattebeløb, som vi havde ønsket, er det, fordi det har vist sig til Dato, at siden vi udarbejdede vore Skattelovforslag, har der paa forskellige Omraader været en større Indtægt for Statskassen end den, vi den Gang kunde paaregne. Men for øvrigt er det en Selyfølg, at intet Ministerium kan nøjes med